

imod er det et Tegn paa Styrke, naar man kan storme den ene Gang efter den anden, uden at Tropperne decimeres; og den socialdemokratiske Armé har holdt hidtil og vil fremdeles holde, vil holde saa meget bedre, jo længere den nuværende Koalition fører saa slet en Politik som den nuværende.

Den ærede Ordfører raillerede lidt over disse Ministerstorme. Han nævnte Stormen paa Udenrigsministeren. Jeg synes egentlig ikke, at der dér er noget at prale af, for den Udenrigsminister, det gjaldt, er da faldet siden, man har jo maattet afskedige ham, han var jo for umulig for Partiet. Den ærede Ordfører forbigik i Tavshed en Ministerstorm paa Indenrigsministeren. Den kunde han passende have nævnt ogsaa — men det er naturligvis Begivenheder, som det ikke er saa behageligt at tale om; de Handlinger, der er udøvet paa det indenrigsministerielle Omraade, og som nødvendiggjorde en Aktion fra vor Side, var ikke saa flatterende for Venstre. Jeg forstaar derfor meget godt, at Venstres Ordfører ikke brød sig om at nævne det.

Venstres Ordfører talte om Importreguleringen og forsikrede, at der nu var diplomatiske Forhandlinger i Gang, og at Ordningen vilde blive opretholdt i den Udstrækning, som man var i Stand til af Hensyn til de udenrigspolitiske Forhold. Jeg er meget vel kendt med, paa hvilket Stadium alt det befinder sig; men det er i hvert Fald ikke i Overensstemmelse med den ærede Ordførers Standpunkt eller Ønske, hvis Importreguleringen i nogen Udstrækning opretholdes, thi for 14 Dage siden skrev han i sin Avis, at han maatte ønske Importreguleringen afviklet, det Skridt maatte gøres om igen. Og den højtærede nuværende Handelsminister har i et Interview i samme Blad, „København“, for 11. Oktober udtalt følgende, jeg med den højtærede Formands forventede Tilladelse vil oplæse. Den højtærede Handelsminister siger: Jeg er ikke Tilhænger af den Art kunstige Foranstaltninger, og jeg haaber, der gennem Forhandling vil kunne opnaas Enighed om en Afvikling. Dette er aabenbart Ministeriets Standpunkt, og hvad der her siges af vage og uldne Talemaader betyder selvfølgelig ikke det allerringeste. Hvis Højre har ladet sig putte Blaar i Øjnene ved denne Lejlighed, vil de nok en Gang opdage det, men saa er det maaske for sent.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om Ruslands-Overenskomsten og sagde, at der var hidtil intet fremkommet siden forrige Aar, da vi rejste denne Sag her i Tinget, hvoraf

man kunde skønne, at det danske Erhvervsliv vilde have haft synderlig Lykke af en Overenskomst. Denne Sprogbrug, „ikke synderligt“, kunde tyde paa, at der dog maaske var bragt nogen Lykke, selv om det kun var lidt. Jeg har heller aldrig hævdet, at man vilde opnaa idel Lykke ved en Overenskomst med Rusland; men hvis 10, 50, 100 eller 200 Mennesker kunde faa Beskæftigelse som Følge af en saadan Overenskomst, var det en Fordel fremfor ingen at faa beskæftiget. Og det er dog en Kendsgerning, at der i andre Landes Handel med Rusland og Produktion for Rusland har været siden den Gang et voksende Liv; men det er foregaaet udenom Danmark, udenom danske Interesser. Det er en Kendsgerning, at de danske Tilgodehavender i Rusland ikke kan blive varetaget paa rette Maade, fordi Danmark savner Repræsentation i Rusland. Det er en Kendsgerning, at Landmandbankens russiske Tilgodehavender har maattet nedskrives til Nul, fordi man ingen har haft i dette Aar, som har kunnet varetage de paagældende Interesser i Rusland. Udenom det kommer man ikke ved flotte Bemærkninger om, at det ikke vilde skaffe synderlig Lykke. Jeg ved meget vel, at der fremdeles er Bud til Danmark, og Danmark kan faa Afsætning, hvis Danmark afslutter en Overenskomst. Jeg kender meget godt Forhandlinger, som har været ført ogsaa i den seneste Tid, Forhandlinger om Frøleverancer, som er strandet og strandet paa, at Danmark fremdeles ingen Overenskomst har med Rusland. Det er dog muligt, at disse Frøleverancer kunde have bragt nogen Lykke for dem, der havde faaet den paagældende Afsætning.

Den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen, talte saa om en socialdemokratisk Regering. Jeg synes i og for sig, det var nok saa nærliggende for ham at tale om sin egen Venstreregering for Øjeblikket, men han foretrak nu i længere Tid at opholde sig ved de Muligheder, der laa ude i Fremtiden, naar Socialdemokraterne skulde danne Regering. Han var bekymret for, at det ikke skulde gaa os vel, at vi ikke skulde kunne ordne Samarbejde og andre Ting. Han mente, der var navnlig store Vanskeligheder set i Belysning af den Tale, mit Partis Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, har holdt. Det kan jeg nu ikke indse. Jeg synes, den nævnte Tale paa det nøjeste falder sammen med, hvad jeg har sagt i Dag, og hvad der naturligt kan og maa siges om den Ting, hvis man endelig skal drøfte den.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen